

El STSPV-Iv exigeix una explicació per la sentència del Tribunal Suprem que anul·la les eleccions sindicals de 2006.

La sentència del TS ve a ratificar l'opinió del STSPV-Iv sobre la baixa qualitat democràtica del procés electoral sindical a les institucions sanitàries de la Conselleria de Sanitat.

Per a qui no conega el funcionament ordinari d'un procés electoral sindical, el primer que ha de saber és que només tenen capacitat de convocar aquelles organitzacions que tenen la consideració de més representatives; és a dir, que superen el 10 % en l'àmbit electoral de què es tracte o que ho siguen a nivell estatal amb independència de la seua representativitat en el sector. Però, el problema no està en convocar les eleccions, sinó que, a més a més, tenen la capacitat de organitzar tot el procés electoral sense comptar amb l'opinió de la resta d'organitzacions sindicals; des del calendari, nombre i ubicació de les meses de votació i, fins i tot, la impremta on es fan els sobres i paperetes, amb els avantatges que pot suposar ser jutge i part a l'hora.

Per altra banda, com a organitzacions promotores de les eleccions, la pròpia ordre de convocatòria d'eleccions que publica la Conselleria de Sanitat al DOCV, els atorga uns crèdits horaris, teòricament destinats a l'organització del procés electoral, que els permet gaudir d'una persona alliberada a temps total per sindicat promotor i per província durant els tres mesos que, aproximadament, dura el procés electoral.

Fins ací, tot un seguit de prerrogatives de les que gaudeixen les organitzacions sindicals majoritàries a l'empara de l'ordenament jurídic, però que, no per tenir un paraigües legal, deixa de ser una situació de privilegi que diu ben poc en favor de la pluralitat i de la igualtat d'oportunitats en la vessant sindical d'un sistema democràtic.

No contents amb això, administració i sindicats promotors de les eleccions arriben a un altre acord fora del marc normatiu, en el que s'adjudica un alliberat o alliberada més per cada organització promotora i departament de salut durant tot el procés electoral; és a dir, es reparteixen 20 alliberats més per sindicat per a tot el període electoral i, com no podia ser d'altra forma, queden exclosos els sindicats no promotors, amb la qual cosa, s'aprofundeix encara més en la desigualtat de recursos. Tot un exemple de com se poden vulnerar els principis democràtics en una convocatòria electoral i així ho entén el Tribunal Suprem.

Fins ara, hem analitzat uns fets contraris a l'ordenament jurídic que obliguen a la repetició de les eleccions; però no hem entrat a fer una valoració de les motivacions que portaren a la pròpia Conselleria i a les grans centrals sindicals a prendre eixa iniciativa. Per una part, pot ser que l'administració actuara sotmesa a les pressions dels grans sindicats cedint recursos públics per a pràctiques il·legals, o que la cessió fora moneda de canvi en una hipotètica negociació de la pau social o, fins i tot, que haguera una voluntat oculta d'impedir l'accés als àmbits de negociació d'altres organitzacions sindicals menys dòcils; però, també cap la possibilitat que els fets foren fruit de la ignorància de les parts implicades i aliens a qualsevol intencionalitat.

En qualsevol cas, nosaltres des del Sindicat de Treballadores i Treballadors de la Salut del País Valencià – Intersindical Valenciana valorem positivament la sentència del Tribunal Suprem, perquè impediра nous abusos i repercutirà en un millora dels principis democràtics en futurs processos electorals; però creguem que amb la sentència no és suficient, ara cal que

els actors implicats, Conselleria de Sanitat i sindicats promotors expliquen per què arribaren a pactes que, des d'un punt de vista ètic són clarament censurables per la manca de valors democràtics, i que, finalment, també s'ha demostrat que són contraris a drets.